

Devtepeno
Poprijeta Devica Marija

1906. NOV.

II. letzi rozsaj. 11 sz.

Zmozsna
Goszpa Vogrszka

POBOZSEN MESZECSEN LISZT.

REDI GA

Klekl Jozsef, Plebános Pri Szv. Szebestjáni.

Vszebina.

Klekl Jozsef: Naznánje	321
(kj): Navuk za meszec november	322
Molitev za miszloeso dobre szm. ti	326
Bassa Ivan: Iz zgodovine szv. materecerkvi	327
L.: Plesz	332
Szrcsen: Na cintori	335
(kj.) Szveti András apostol	337
(kj.) Szmlenje	339
Szlepec Ivan: Cslovek	339
Po klantivanji	345
Drobizs. — Glaszi	347

Ki sesé liszt dáblati, naj za njega dve koroni posle na ime: Klekl Jozsef plebanos pri szv. Szebestjani, posta Battyánd, (Vasm.) Prvi sznopies sze zse vecs ne dobi.

Csiszti dohodki liszta sze obrnejo na zidanje ednoga szamosztana (klostra) v krajini Szlovenszkoj na Vógrszkom. Preminocse leto je osztalo nanjega 400 koron.

NEVTEPENO POPRIJÉTA DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPA VOGRSZKA

POBOZSEN MESZECSÉN LISZT.

Naznánje.

Lübleni Cstevci! Za tem sznopicom escse ednoga, meszeca decembra vroke dobite, steri bo 12-ti, to je szlednjen leta tekocsega.

Da je v stampariji ne mogocse po-hitroma stampanje vréd posztaviti, záto zse zdaj naprej proszimo narocsnike nase, naj za 1907-to leto potrebnive dve korone k redi májo i náj kesznej do 25-ga decembra za prihodnoga leta Marijine sznopicse kmeni odposlejo.

Proszo bi pa tüdi veliko gorecsnoszt od vszeh sztráni za razzsirjávanje Marijino liszta. To bo na koriszt vszem, ár csi bo Marijin liszt kleti trijezero narocsnikov meo, te kalendar Szrca Jezusovoga kleti vszi narocsniki liszta brezplácsno dobijo.

Zato li sirit ga ino ponűjat vu Marijinom imeni.

Szv. Szebestján, 1906. okt. 17.

Klekl Jozsef

Rednik liszta.

Navuk za meszec november.

Miszli na szmrt.

zveto pismo nasz prav lepo opomina „Zmiszli szí na szlednje recsi i ne bos na veke gresio“. Té szlednje recsi szo szmrt, szodba, pekel i nebeszbo králesztvo.

Na szmrt szí zdaj zmiszlimo. Vera nasz od szmrti petvéro vcsi.

1. *Vszaki more mreti.* Szv. Pavel apostol nam to szvedocsi: „Na vsze lüdi je szmrt prisla“ (Rim. V. 12.). Na vsze lüdi, na méne ki to pisem, kak na tébe, ki to csités tüdi. Vszi szmo v mrezi, ni eden ne vuide. „Prah szí i v prah sze obrnés“ (Gen. III. 18.) pravo je Goszpodni Bog Adami po vcsinjenom grehi. Gresniki szmo vszi, vszem valájo záto té recsi. „Dokoncsano je, ka cslovek ednok merje“, pise szveti Pavel apostol (Heb. IX. 27.). Za mene je tüdi dokoncsano, da szem jaz tüdi cslovek.

Lübleni krscsenik posztaniva malo pri teh recsáh. Merjémo, vsze tü povrzsemo, sz szebom nikaj ne odneszémo, blizsnji nasi bodo komaj csakali, ka uasz iz hizse szprá-vijo, ár nepresztanliva zdüha bo z nasega tela sla i záto sze popascsijo, naj nasz kim hitrej v mater zemlo szprá-vijo, kje szprnemo, zagnjilimo. Posztanimo malo pri teh recsáh ino szí prav zaisztino zmiszlimo, cse je vredno za volo togá prhlávoga, szmrdlivoga, gniloga tela greh delati, steri düso mori i vu pekel szüne?

Je vredno to telo pijanoszti, neesisztocsi, tolvajiji i drügim hüdobijam podvrzsti, da na szebi tak ne noszi drügo, kak gnilobo?

Ne szo szpametni bili szvétcí, ki szo tomi teli ne povoli sli, nego trapili szo je, naj njim düse ne mori? Oh kak szo cseduo ravnali sz szvojim telom, stero bo na szodnji den odicseno gorisztanolo i düso szo szí tüdi zvelicsali.

2. *Szmrt je dokoncsana, ali njéno vremen je ne znáno.* Goszpod Jezus Krisztus nam to naznánje dá „Szkoznüjte, ár ne vete ni dneva, ni vüre“,

Znam, ka merjem, ali neznam kda. Znam, ka sze odlocsim iz toga szveta, ali neznam kda. Csi bi jaz gotovo

znao, ka sze mi hizsa podvuzsge, jako bi pazo, naj ne dopűsztim kabi mi zgorela.

Jaz pa gotovo znam, ka merjem i li ne pazim, naj v pėkli ne zgorim. Vnogi bo mogeo tak od szebe szvedocsiti.

Pripravni bodimo vszaki den, ar nasz vszaki den, vszaki hip, pri vszakom deli zna szmrt zadobisati.

Ali ne szte csűli morebit, ka je vnogi na poli, na

vodi, na vozi, vu cerkvi, pred oltáro mmogeo dűso pűsztiti? Ne vete, ka szo vnogi mogli naglo brez szpovedi mreti?

Brez szpovedi, v grehah mreti, zsnjimi oklajen pred szod iti je pa sztrasno, nedopovedano sztrasno delo. Da na ovom szveti sze vecs nemoremo z greha zcsisztiti.

3. *Szmrt je naime dokoncek zemelszkoga szlűzsa i zacsėtek vekivecsnoszti sztűlne, nepremenline.*

Szвето pizmo nasz vesi „*Csi drevo na juzni ali na szeverní kraj szpádne, v steri koli kráj szpáda, tam osztáne*“ (Eccli. XVIII. 22.). Po szmrti sze vecs nemore pri nasoj dší nikaj popraviti. Csi v bozsoj miloscsi merjémo, zvelicsamo sze; cse v szmrtnom grehi odhajamo na ov szvet, pogúbimo sze. Znébe vecs niscse nebode mogeo v pekel priti i z pekla ne bode mogeo vecs niscse v nébo priti. Purgatorium szamo do časza trpi, i na nébo sze odpira. V njem do časza trpécse dše szo szvéte, pobojsne i v nébo oszojene, szamo sze za tizto escse zcsisztiti morejo, ka szo na etom szveti zamüdile.

„*Pride nos, kda niscse némore vecs delati*“ (Eccli IX. 10.) právi szвето pizmo. Na ovom szveti szí vecs niscse nemore ne plácse, ne kastige povéksati ne pomenjsati. Ka szí na tom szveti priszlžsim, to bom na ovom na veke vzsivao, na veke trpo, i tá plácsa sze dikdár ne premeni.

Milijon i milijon let mine i jaz bom v teh milijonih letah vszikdár goro v pékli i edne piknjice szí z mojih kastig doli ne zaszlžsim, ár je časaz za pokoro na zemli meni dáni.

Milijon i milijon let bom jaz vu nébi Bogá dieso i vteh milijonih letah szí edne piknjice nebeszkoga veksega placšila ne zaszlžsim, ár je vremen nebésza szí szlžsiti na zemli meni dáno.

Lübleni i predrági cštevci tá isztina, tá vekivecsna pravica nam naj vszikdár v glávi sšmi: *szmrtnoga greha sze ogni, ár ponjem v pékli vekivecsno mantránje pride, dobra kim vecs csini, ár po njem vekivecsna plácsa pride vu nébi.*

4. *Szmrt je kastiga za nase grehe.* Szveti Pavel apostol nasz na to vesi „*Zatoga volo, kak je po ednom csloveki priseo greh na te szvet i po grehi szmrt i tak je na vsze lüdi prisla szmrt, vu kom szmo vszi gresili.*“

Isztina, ka je cslovek zse tak sztvorjeni, ka sze njegovo telo more raszipati, ár z vecsih delov je vküp zlozseno, steri sze vszi rázno szilijo, ali szmrt nasa je ne toga naturnoga zákona szháj, nego kastiga je za nase grehe. Za kastigo je od szamoga Goszpodna Bogá vu paradizsomi posztávlena, ár sze je zsnjov prtio on prvimo csloveki, csi prelomi njegovo zapoved „*szmrtjov merjés.*“

Sztrasna recs je szmrt, szlrasen more tüdi záto greh

biti, steri sze zsnjov kastiga. Te nájmilosztivnejši i bolsi Bog, ki szamo dobro scse csloveki vcsi niti i hūda niti nemore, sze more grozovitno razzsalliti po grehi, da ga je sztov sztrasnov kastigov, sz szmrtjov pohodo.

Ali, csi je glih szmrt sztrasna recs, za vszakoga je ne. Ki Bogi szlūzsijo, szmrt zselno csákajo, ár je szmrt zsnjim pohitroma zdrūzsi.

Za dobre je szmrt zacsétek vekivecsne szvetloszti, vekivecsnoga blezsensztva po videnji nájpsega Bogá vu nébi, za hūdobne okornike pa klūcs od peklenszkih vrát, vekivecsnih mok zacsétek po vkūp prebivanji z vrágom v ognji temnom i zsarécsem.

Veszéla je szmrt za pravicsne i zselna za vsze dobre dūse, ár je záloga odicsenoga gorisztanenja.

5. *Szmrt je naime po Krisztusi obládana, szamo ednok merjemo i po njoj na veke zšivémo.* Na szodnji den sze zacsne te zsítek za nase telo. Vnogi bi te radi mrlí, ali szmrt bo bezsala pred njimi, mocsi ne bo mela vecs, ár jo je Jezus lūbléni po szvojem odicsenom gorisztanenji na telko obládao, ka csloveki hūdomi tak, kak dobromi szamo ednok more skoditi.

„*Pozsreta je szmrt po zmági. Szmrt, kde je tvoja zmága szmrt, kde je tvoj zsálec?*“ pise szv. Pavel apostol. (I. Kor. 54, 55.).

Nemore nam skoditi, cse nasz ednok mori, Jezus jo obládao i zsnjim mi tūdi.

Právi sze, ka szmrt razvézse vezálje lūbavi, poznausztva. Isztína je, ali szamo na en krátek csasz, ár nasz pá vsze vkūp prineszé, ki szmo edne dūse bili, dobre vu nébo, hūde vu ogenj. „Dnesz meni, vūtro tebi sze zazvoni“ sze právi. Dnesz jaz potūjem vu vekivecsnoszt po szmrti, vūtro pa ti prides tá po szmrti i znova szva vkūp po szmrti. Szmrt ne locsi, bole vkūp szprávla dūse, celi november meszec nam to szvedocsi.

Té meszec je purgatoriumszkim dūsicam na pomocs odlocseni. Té meszec, poszebno drūgi den toga meszeca sze z práve lūbeznoszti szpomeni vszaka dobra dūsa z pokojnih, escse nepoznánih i posila za njéh gorécse prosnje

vnébo, naj sze mok resijo i v vekivecsno radoszt kim hitrej pridejo. Szmrt nasz prikapcsi k tem dšicám, stere szmo vu zsitki ne telko lšbili, escse szovršzili.

Miszel na szmrt naj dvoji haszek má, naj dvoji szád porodi vu nasem szrei lšbléni krcseniki. Prvoga vtrgnimo za szébe, dršgoga za purgatoriumszke dšice. Prvoga vzsivajmo mi, dršgoga dajmo njim po rokáj kralice purgatoriumszke, Bl. Device Marije.

Prvi je pokora, dršgi je molitev. Szrcsno obzsalšjmo szvoje gresne szlopájé, csiszto sze zsnjih szpovejmo, i tak sz csisztim szrcem praszimo szmileno Mater nebeszko, naj sze moli za nase pokojne.

(kj).

PREKMURSKO
MUZEJSKO
DRUŠTVO
V
MURSKI SOBOTI

Molitev za miszlocso dobre szmrti.

Blazseni szo mrtvi, ki vu Goszpodi merjejo! O moj Bog, gotovo je, ka morem mreti; ali nevem, kda, kak, kde merjem; to edno znam, ka sze na veke pogšbim, cse vu szmrtnom grehi dšiso pšsztim. Blazsena Devica Marija szvéta Mati Bozsa, moli sze za mene gresnika, zdaj i vu všri szmrti moje. Amen.

Ki to molitvico sz pokornim szrcem zmoliyo, csi szo ne vu szmrtnom grehi, trisztodneven odpšsztez zadobijo, telikokrát na den, kelikokrát jo opráviyo.

S. Cong. In. 1906. 12. Jan.

Iz zgodovine szv. materecerkve.

— Razsirjavanje vere na konci prvoga sztoletji. —

d apostolov szmo zse esteli, kde szo vsze hodili. ZaTraján (98—117) caszara je te szlednji apostol, szv. Janos tüdi vmro, nego szveta maticerkv je mogla osztati ino sze dale razsirjavati, naj bo ednok edna ovesarnica i eden pasztir. Zaprva sze je, kak szmo vidili, najzmozsneso po rimszkom caszarsztvi sirilo szpoznanje Krisztusovo. Tü szo pa bili vnogi vojacje, szlűzsabnicje i bogi vlovleni szuzsnicje, ki szo po szvojem odhodi v szvojo domovino odneszli prvo szemen manternikov, prvi glasz nove vere, stera mir predga narodom ino vsze narode i lűdi pred Bogom za ednake pravi.

Vu Palesztini szo zsidovje escse izda na poti bili razsirjavanji. Izda szo csakali messiasa — to je Resitela-ino szo sze vecskrat poreberili proti vladi rimlanszkoi poleg toga, ka szo proti krscsenikom beszneli i pogane proti njim huistili. Po razderenji Jeruzsalema szo szin nazaj zozidali okoli sztarih razvalin meszta eden varos — znamo, ka je tü bio tüdi szv. Simeon pűspek — nego okoli leta 132-ga je med njimi gorsztopo eden krivi messias po imeni *Bar-Kochba* (szin zvezde), ki sze je tak zvao, ar je pravo, ka je on one zvezde szin, stera poleg prorokűvanja Balaam proroka z Jakoba nasztane pa je ete krivi messias tak zblodo to neszrecsno lűdsztvo, ka je vszo za njim slo ino takso reberijo napravilo, ka je rimszki caszar (Hadrian) eden velki sereg mogeo poszlati proti njemi pod vojsztvom *Julius Severusa*, ki je vsze, stero szo vojacje ne zpoklali, vu doli *Mambre* vkűper szpravo ino je za szlűzsabnike vu razlicsne kraje szveta zodao. Z tem je zsidovszko drzsanje z cela unicseno. Meszto Jeruzsalem je caszar nazaj dao zozidati, nego rimszke pogane je zoszelo vu nje ino njemi je ime *Aelia* nalozso, naj nancs ime sztaroga meszta ne osztane na szramoto prebivalcov. Na golgoto pa na szveta meszta krsztsenikov je pa sztebre krivi bogov zposztaviti dao krsztsenikom na spot. Sztaro zsidovszko vero je z tem zapravo, nego krsztsanszka je zato osztala z novim pűspekom po imeni *Markom*, ki je

prvi púspek bio v Jeruzsalemi z poganszkoga i ne z zsidovszkoga roda, steri je poszebnó szkrb meo na to ka je sztare zsidovszke navade, kak je na priliko obrezavanje dece, i drúge, stere szo eti krsztsenicje do szega mao derzsali, odpravo od krsztsanszkoga naroda, kakti nepotrebne i od Krisztusa ocsiveszno zavrzsene. Pa z tem sze je vera krsztsanszka túdi na zsidovszkom ocsisztla satringe i krive vere.

Velka krsztsanszka obcsina je bila toga csasza vu *Cásarei*, zvün toga v *Antiochii*, od stere szmo zse csteli v zsvljenji szv. Petra, Janosa i Ignaca. Vu *Syrii*, *Mesopotamii* pa *Armenii* szo glaszovitne obcsine bile, stere szo ocsiveszno sze za krsztsanszke imenüvale ino nakonci drúgoga sztoletja i vu tretjem sztoletji zse cerkvi zidale ino ne vecs szkrivajocs k bozsoj szlúzsbí hodili. Na priliko glaszovitno cerkev v *Edessi*, glavnom meszti *Oroene* je zse 228-ga leta po r. Kr. zse sztala ino ocsiveszno szvedocsila mocs krsztsanszke vere. Vu *Armenii* znamo od ednoga pizsma, stero je toga hipa Alexandrinszki *Dionysius* pizsao od pokore, vu *Khaldei* znamo, ka je vu *Seleucia* varosi *Maris* bio púspek, Thaddeus Simon apostola vucseniki tú odnet szo bili prvi glaszitelje szvete vere za apostolami vu Perzsio. Vu *Arabii* szo vnogi proszili szv. krszt.

V Afriki, poszebnó v *Aegyptomi* i imenito vu glavnom meszti toga drzsanja, v *Alexandrii* je szv. Marko evangelista, vucsenik szv. Petra apostola bio prvi púspek. Ta krsztsanszka obcsina je hitro glaszovita posztanola, csi li ka szo jo zsidovje z Palesztine doszta mesali. Vu drúgih szevernih talaj Afrike je túdi *Karthago* meszto bilo edno iz med najprvih katolicsanszko pa sze je tú okoli krsztsanszka vera tak hitro razsirila, ka Tertullian, te glaszovitni cerkveni vucsenjak, ki je 240-leta vmro tak pise, ka je zse med narodom najvecs lúdih katolicsanszke vere. Zse nakonci drúgoga sztoletja je karthagitanszki púspek, *Agripinus*, 70 púspekov znao vpúpszpravití na cerkveno szpravisce v szevernoj Afriki.

Vu Europi po rimlanszkom drzsanji znamo Rim, kde szta szv. Peter i Paveo razsirila szv. vero. Vu drúgom i trétjem sztoletji szo nasztanole glaszovitne obcsine v *Mai-landi* po szv. Anathalomi, vu *Fiesoli* po szv. Romulusi, vu

Ravenni je szv. Apollinaris, vu *Aquilei* szv. Marko i. t. d. razglaszo szv. vero. Na denesnjem *Spanjszkom* pravijo ka szla zse szv. Paveo i Jakob apostola glaszila vero, steroga szlednjega grob escse denesnji csaszlijo spanjci v Compostelli. Telko vszakojacski znamo, ka je 306-ga leta po r. Kr. v *Elviri* 19 püspekov vküp zprislo z celoga spanjszkoga na cerkveno szpraviscese — zadoszta mocsno szvedocsansztvo za to, ka sze je szv. vera tü tüdi rano razsirila. Na denesnjem *Francuskom* tüdi znamo, ka je Lazar z szvojimi szesztrami Marthov i Marijov zse szv. vero glaszo, stere szo zsidovje na ladjo djali ino je veter na francuszkó zemlo odpelao. Vu *Lyoni* je 177-ga leta szv. *Pothinus* püspek za Krisztusa szmrt prijaó. Na cerkvenom szpraviscsi francuszkoga leta 314-ga v Arlesi cstemo imena püspekov z vnogih francuszkih varosov. Na nemskom szo toga hipa zse tüdi mogle jake krsztsanszke obsine biti, ar szo tü odnet tüdi vnogi bili v Arlesi na cerkvenom szpraviscsi. Poszebnoga szpominaja szo vredne *Trierszka*, *Metzka* pa *Kelmorajnszka* püspekija, sterih prvi püspercje szo bili Eucharius, Klement pa Maternus. Kre Dunaja pa po nasih krajinaj znamo, ka je szv. *Maximilian* püspek v *Celji* 285-ga leta mantrnistvo trpo, szv. Viktorin pa 303-ga leta v Ptüji — znamenja toga, ka je tüdi nase lüdsztvo zse rano szpoznavalo pravico ino tüdi szvoje mantrnike melo, steri zdaj za nje molijo, naj ne odpove szpoznanoj pravici.

Szemen je poszejano bilo po celom szpoznanom szveti, szamo krv mantrikov je escse mogla polevati, naj sze zklica ino pozsene, ka mocsno drevo szv. matercerkve zraszte znjega. Pa je to ne falilo, csüjmo szamo. dale :

— Hadrian caszar.

Za Trajanom je Hadrian vzeo prek caszarko palico od leta 117-ga do 138-ga. On je te neszmileni boj pelao proti zsidovszkomi krivo-messiasi Bar-Kochbi ino zato, ar je krsztsenike tüdi za zsidove drzsao, je na nje tüdi szrditi bio. Za njega caszarsztva szo vnogi britko mantrnisko szmrt vzeli iz sterih bole szpoznani szo szv. Faustin i Jovita, szv. Eusztach z zsenov i decov, szv. Symphorosa z szvojimi szedmerimi szinami, stere szo pred njov v razlocsno formo mantrali, dokecs je vsze szmrt trplenja od-

szlobodila. Tak velko je bilo to preganjanje, ka szo zse poganszki velikasje proszili caszara, naj ne dela te grozovitnoszti dale, ar je li krivica neduzsne lüdi za volo njihovoga vadlűvanja volo klati. Na to je nazaj vzeo zapoved proti krsztsenikom dano ino szíromaski krsztsanszki narod szí je malo oddehno vu vekivecsnom sztrahi.

Poszeben mir szo vzsivali krsztsenicje za Hadrianovoga naszlednika, za caszara Antonina, ki je vladao od leta 138. do 161-ga. Bili szo zato i pod njegovov vládov tű i tam nisterni caszarszki namesztnicje, ki szo nisterne krsztsenike zpomoriti dali, nego brezi znanja caszavovoga. Tomi caszari je szv. Jusztin manternik prekdao njihov navuk, bozso szlűzsbo, navade i t. d., naj caszar zpozna, ka szo krsztsenicje ne razbojnicje i nepriatelje drzsanja.

Z ete knige szí precstemo, kak szv. Jusztin bozso szlűzsbo popise, ka mo vidili, kak szo prvi krsztsenicje Bogi szlűzsili :

„Vszi — pise szv. Jusztin, — ki szo sze prepricsali, ka je nase vcsenje pravű, i ki sze vűpajo, ka do mogocsi poleg toga vcsenja zsveti, sze morejo posztiti ino Boga za odpűscenje grehov prosziti ino mi zjedínimo nase poszte z njihovimi i nase molitve. Na to je odpelamo na edno meszto, kde je voda i tű sze znova narodijo (szv. krszt popise tű) ravno, kak szmo sze zse mi znova narodili ; to je : Operejo sze vu imeni Ocse i Goszpoda vszega i vu imeni nasega zvelicsitela Jezusa Krisztusa ino Dűha szvetoga vu vodi.

Po tom pranjej te odpelamo vűrnika novoga, ki je zdaj zse znami ednaki vu szpraviscse bratov, ki vszi vkűper molijo za szebe, i za vsze drűge, naj vredni posztanemo po dobrom djanji i molitvi nase zvelicsanje doszegnoti. Kda to zmolimo, te sze kűsnemo z lűbeznoszti. Te pa krűh i z vodov mesano vino prineszejo poglavari bratov (to je dűhovniki), on prekvzeme, hvalo ino diko szpevle Ocsi vszeh lűdih po imeni Szina ino Dűha szvetoga pa duzse hvalo dava za to njemi, ka nam je ete dare prikazao.

Kda bi on tak molitve pa hvalodavanje opravo, te celo lűdsztvo pravi. Amen, to je hebrejszki : Naj tak bode,

Kda je naprejposztavleni to hvalodavanje opravo, ino lüdsztvo veszelo odgovori na nje, te oni, stere mi za Diakone zovemo, vszakomi, ki je nazöcsi, dajo z toga krüha, vina i vode, ober sterih sze je hvala davala ino tüdi neszejo taksim, ki ne szo nazöcsi bili. To jesztvino mi za Eucharistia zovemo. Nisese ne szme toga delnik biti, ki ne verje vsze, ka mi vcsimo i ki je ne oprani z vodov na odpüsztjenje grehov ino ne znova rojeni i ki ne zsive tak, kak nasz je Krisztus vcsio.

Ár mi ete dare ne vzememo, kak proszto jesztvino i pitvino, nego ravno tak, kak je nas Zvelicsiteo, po Recsi bozsoj z telom posztanjeni Jezus Krisztus meszo i krv meo, ravno tak szmo sze mi navcsili, ka ela hrana, nad sterov je njegova recs i hvalodavanje povedano, je z telom posztanjenoga Jezusa telo i krv, po sterroj sze nasa düsa hrani za vekivecsen zsitek.

Ar szo nam to apostolje nasztavili vu njihovih piszmaj, stera sze evangeliumje zovejo, ka njim je Jezus to tak zapovedao, naime kda je krüh vzeo, hvalo dao ino pravo : Vcsinte to na moj szpomin : To je moje telo ; z szpodobmin talom je vzeo kelih, hvalo je dao i pravo : to je moja krv ino njim je dao szam.

Mi sze pa vszikdar szpomenimo toga, eden ovoga, i ki majo, dajo tüdi drügim, ka szmo tak vszikdar eden pri ovom. Pa za vsze te dare dicsimo sztvoritelä vszega sztvorjenja po njegovom szini Jezusi Krisztusi i po Szvetom Dühi.

Na den Szunca (tak szo zvali poganje nedelo) pri-dejo vszi, ki vu varosi i na vesznicaj sztanjüjo k ednomi szpravicsi vküper. Tam sze estejo pizsma apostolov eli prorokov, kak dugo csasz dopüsztü. Kda szmo eden tao precsteli, te poglavar predgo drzsi, v sterroj nasz opomina, naj szü szvete recsi premislavlemo i csinimo.

Te vszi vküper molimo, te prineszejo krüh, vino i vodo, naprejposztavleni hvalo da i lüdsztvo odgovori Amen. Vszakomi sze da, ki je tam po Diakonusaj ino sze tüdi domo nesze. Premozsnesi tüdi dare prineszejo poleg njihovoga dobroga nakanenja ino sze prek dajo naprejposztavlenomi, ki z toga pomaga dovice i szirote i takse ki szo za volo betega ali drügoga zroka vu poltrebsini pa tüdi

potnike i goszte — z ednov recsjov, on je szkrblivi dvorjenik vszeh nesziacsnih.“

Tak dalecs to pismo, z steroga vidimo pobožnoszt prvih krsztzenikov, ka szo sze vszi precsisztsavali pri vszakoj mesi „ki tak zsivejo, kak Krisztus zsele“, vidimo szv. Krszt, oltarszko szvesztvo i. t. d. Antonius je dobrovolno gori vzeo to pismo i kda szo ga poganje ratali, naj krsztzenike preganja, njim je zsvljenje krsztzenikov za vzgled naprejdavao — pa celo zapoved dao, ka csi de sto koga tozso ka je krsztzenik, naj krsztzenika vu miri nihajo ino tozsca naj pokastigajo. Nego jalna szmrt je njega tñdi vneszla i ete kratki pocsitek 23-ih let je za krsztzenike szamo csasz pripravlanja bio za novi boj.

Bassa Ivan.

Plesz.

II.

Ali more biti de to nikák pravo, to szo dñhovnicje, ki tak proti pleszi guesijo ; i tej zato guesijo i kárajó tak plesz, ár oni po pravici ne szmejo pleszati i sze njuvoga szveloga sztana nancs ne bi dosztajao plesz. Ka naj ne te pravli, ka szamo dñhovnicje drzsijo plesz za pogubelno razveszeljavanje, vam med mnogo szveckimi lñdmi tñdi znam naprej prineszti szvedocsansztvo na nevarnoszt plesza gledocs. Poszlñhnite szamo, ka pravi od plesza eden szvecki goszpod Rabutin, de Bussi grof. Te grof je ete imenitne recsi pravo ednomi francuskomi pñspeki, ki szo sze za volo lñdsztva od plesza nazajdrzsanja k njemi za tanács obrnoli : „Jaz szam plesz vszigdar za prevecs pogñbelnoga drzsao ine szamo pamet, nego moje szkñsávanje me je tñdi navcsilo na to. Znam dobro, ka pri pleszi je na nisterne gledocs pogñbelnoszt

mensa, kak na drüge; ali ozsari sze tam escse naj bole mrzla krv tüdi . . . Navadno mladenci szo tam, ki szküs-vanji escse v szanioti komaj morejo proti sztati, telko pa menje te na taksi mesztaj (do znali proti sztati) kde bi sze escse ednoga püscsavnika ozsariło i gibalo.“ — I té grof je szvojo deco na plesz ne püsztó.

I csi bi sze escse znajso sto, ki bi to pravo, ka plesz, kak sze navadno drzsi, je ne greh tiszte pitam z szv. Efremom: „Sto zna poszvedocsiti iz szvetoga pizma, ka je krscseniki szlobodno pleszati? Steri prorok to vcsi? Steri evangelista právi? V sterom apostolszkom pizmi najdemo csi szamo eden réd, steri plesz bráni? Csi je krscseniki dopüscseno takse razveszeljávánje, te to moremo praviti, ka pravde, prorokov, apostolov i evangelistov pizme szo pune z falingami. Csi pa isztino drzsijo v szebi i szo od Boga szvetoga pizma vsze recsi, navdeh-njene kak szo tüdi isztinszke, tak je prepovedano krscse-niki v taksem razveszeljavanji tao zeti.“

Znajdejo sze, ki takak dabi nika prevecs modroga pravli, sze na David krála zazavajo i to pravijo, ka nam szamo szveto pizmo szvedocsi, ka je on pleszao. Ali vi prevecs csedni, pvejte mi, kda i kde je pleszao David krao? More biti z kaksov lepov gorokincsanov deklinov ali zsenszkov? Isztina je, ka je David krao pleszao, ali ne vkrcsmi, nego da szo skrinjo zakona med szvetesnjim szprevájánjom med glászom trombet i hárf, med igrán-jom cimaalmov i citer neszli v Davidov váras na Szionszki breg v prelepi szveti sator, te je on iz veszelja do Boga plészao na poti pred szvetim satorom i ne z deklóv ali zsenszkov, nego szam.

Taksi plesz mi nikomi ne prepovedavamo, ár csi sto szam plése, tü nega nevarnoszti na necsiszto pobüdjenje. Tüdi ne prepovedávamo, csi mozs z zsenov plese ar zseno polübiti je ne grehsno delo. Szamo ka vidimo? Decsko nescse szam pleszati i ravno tak deklina ne. To pravijo, ka njim to niksega veszelja ne szpravi. Telkájsi vász ne pela na telko na plesz zselenje sze vözoszkákati, ár bi to domá tüdi lehko szami vcsinoli, nego vasz bole pela ne-redno pozselenje do drügoga szpola person; i vtom sztoji plesza pogübelnoszt. I csi mozs z zsenov ide na plesz, ka

sze tam zgodi? Mozs najmenje z vojov zsenov i zsena nájmenje zvojim mozsom plese. Zakaj? Ár jidva natura za drügimi bole vlecse.

Iz toga szte zadoszta mogli szpoznati, ka je plesz zaisztino nevaren, ár cslovéka najvecskrat v pogübelnoszt vnesze. Csi je plesz neszrecse, nevarnoszti, pogübelnoszti pun, ka je te vasa duzsnoszti na plesz gledocs? Vasa osztra duzsnoszti je: na plesz ne hoditi, deco, drzsino vszov mocsjov od plesza nazaj drzsati. Neszrecsni szo oni sztarisje, steri szvojo deco po taksem grehsnom razveszeljavanji püsztijó. Dosztakrát je na tom szveti zse dojde bozsa kastiga, da je dete po necsisztom zsitki v spot, v szramolo posztavi: kaksa kastiga je pa escse csáka na drügom szveti, kde de Bog terjao csisztoszti njihove dece odnjih? Pa je sztrahovitno v roke Boga szpadnoti!

Ali da dobro znam, ka kakstécs vi previdite nevarnoszt plesza, zato doszta de vasz itak slo na plesz nisterni escse te, csi bi po pleszi vcsaszi v pekeo mogli idti zato vi ne bogavni velko nevarnoszt plesza na szebe gledocs itak pomenjsajte. Kak? 1. Tak, ka te vszigdar prvle, ka te sli na plesz, Boga molili za njegovo szveto miloscsó, ka naj vam pomága, ka ne szpadnete v greh. 2. Nigdar nejdte zato na plesz, ár zvedite, ka de tam ona persona, k sterój vasz vasa natura vlecse. 3. Nigdar ne z gledavajte v Ocsi ologa, z kem plesete. 4. Nigdar ne dopüszтите neposteno primanje vasega tela. 5. Z onim, ki szkliszke, neszramne recsi gucsi, ne pleste; nikak szkazste vó, ka ga ne vidite radi pred szebom. 6. Nigdar nejdte po nedelaj i po szvetkaj prle na plesz, dokecs szte ne bili pri zadvecsara drzsánoj bozsoj szlüzsbi. 7. Malo da idte na plesz i *szamo malo pa v krcsmi vnocsi nigdár ne pleste*. 8. Od prve advenszke nedele (to nedelo zse tüdi ne) do prvoga po prvoj nedeli po treh králáh dneva i od Pepelnice do prvoga dneva po beloij nedeli plesz ne pohajajte, ár je to vszigdar szmrten greh. 9. Kak v pamet zemele, ka sze ogenj necsisztoszti v vam pobüdjáva, henjajte gor z plészom, ar ovacsi v zanke vraga szpadnete. 10. Deklina ali zsenzka sze po pleszi digdar naj ne dá od kaksega decska ali moska domo szprevajati, ar je to neizrecseno nevarno. Dosztakrát sze pritaksem szprevánjanji

vesini sztrahovitno odürni necsiszti greh, na steroga szí je deklina ali zsenzka na pleszi escse nancs ne miszlila i steroga de more biti tüdi na veke zsalüvala.

Sto tej 10 punktov osztro ne zdrzsi, de vido, ka je po iszti pregrehso, csi de szí po pleszi zgrüntavao dühsuo veszt. Ida je té punkte zsmecse osztro zdrzsati, kak pa na plesz nancs ne idli, zato jako je cseden on cslovek, ki ne ide na plesz; tak szebe ne poszlávi v nevarnoszt szmrtnoga greha i ne pozove na szebe Boga sztrahovitno szodbo.

Z ednoj recsjov: v postenom meszti v dopüscsenom vremei med dobrimi gucsi brezi hüdogá mislenja i szkü-sávanja na hüdo i brezi vszega escse najménjsega greha je szlobodno plészati.

—L.—

Na cintori.

Tü pri grobah tih pokojnih
szuze ne polevajo :

*csrv, gniloba je vnjih notri,
iz zshivocsih práh, pepel.*

Vszaki grobec to zakriva,
je okincsen z mramorom,
je zapüscsen brezi krizsa :
tela plácsa edna je.

Ali ov szvet prav in szveto
locsi düse, prekjemlé,
troje meszto; pekel, nébo
ino vice má zanjih.

Vecsna neba je veszéla,
Z vic tūd' vnjo pripela pot,
vpékli sze pa meszto vzela
vecsna moka sz hűdim vkűp.

V szoszedsztvi szo vnogi grobi,
ali dűse tam prek ne,
vszaka ceszta inam vodi,
sűrka doli, vozka gor.

Sűrka ceszta, greha ceszta
prevecs szí natlácsena !
Vecs dűs vodis v ogenj meszta,
kak pravicsna gor v nebo.

Oh pa krizs na grobi kázse
pot v nebésza vszakomi.
Jocsics právim, zobsztom kázse,
retko kda sze szpoti sto.

Retko pride v mládo szrce
lűbav do neduzsnosztí ;
retko tocsi sztáro szrce
szuze vu pokornosztí.

Retko vidim pot povrzsti
greha i hűdobnosztí ;
malo jìh je kí oh krizs tí
sz tebom ití volijo.

Ka je grobni krizs neszrecsnim,
kí okorni mrli szo ?
Znam, pa tűdí vam naznanim :
Klűcs je od peklenszkih vrát.

Vnoge jame szo zaprle
vszé okorne gresnike,
kím je dani csasz pokore
na vsze veke mino zse.

Grobe glédam in sze jöcsem
nad okornim národom,
ár sze vgrehi, právim tozsen,
szeli z groba szkvarjenih.

Szrcsen.

Szveti András apostol.

Szveti sze 30-ga novembra.

Szveti Andras sze je v Galilaea drzsanji v Bet-
hsaida imenüvanom meszti narodo. Szvetoga
Petra, prvoga rimszkoga papo brat je bio.

Kak vszakoga, tak njegovoga szvetoga zshiv-
lenja zacsétek je te vcsinjeni, kda sze je hapo
Jezusa naszledüvati. I on je to taki vcsino, kda
je csüo szv. Ivana Krsztitela odnjega predgati.
Vcsaszi je vervao vu njem i hodo zanjim. Veliko lübezen
je meo do Jezusa zse vu prvom hipi szvojega povr-
nenja, kazse nam to njegovo preporácsanje, pozávanje,
tanácsivanje, z sterim je szvojega brata, Petra tüdi k Jezusi
pripelao.

Za apostola je z szv. Petrom najobprvim odebráni.
Ribila szta i Jezus knjima sztopivsi jihdva pozové i vcsaszi
ga bogata. Neizgucsávata sze i ne pregovárjata : Goszpodne
vcsaszi prideva, ribe, mrezse va domo neszla, szlovo domá
prle vzemena ino te prideva — vsze tam povrzseta i
vcsaszi zanjim ideta, ár dobre düse vsze dobro znájo, ka
je Jezus vecs vreden, kak celi szvet.

Po Jezusovom vnéboidenji je v Scythii, Thrácii, Epi-
rusi i Achaji glászo evangelium katolicsanszke vere z
velikim uszpehom, ár je vnogo jezer lüdih pridobo Jezusi.

Kda bi v Patras meszti vnogo lüdih povrno z bozsov
milosesov, osztro je pokarao Aegeasa, mesztnoga ravni-

tela, ki njemi je vu razsirjavanji vere protisztao i proti delao.

Aegeas zamerivsi to karanje njemi ne dopŭszti vecs predgati. Szveti Andras ga ne boga, pa njemi je naprej posztávleni bio, ár gresno delo zapovedati i doprneszti je ne szlobodno. Njemi je Krisztus zapovedao, naj predga, i csi ne bi, greh bi vesino.

Te ga Aegeas szili, naj bolvanom, krivim bogom daritev prikazse. Szveti Andras njemi na to zapoved odgovori: Jaz vszegamogocsnomi Bogi, ki je eden i pravi-csel, darŭjem vszaki den i ne darŭjem njemi bikovszko meszo niti oyenszko krv (kak poganje), nego nevtepenoga Agnjeca na oltári, koga telo kda bi vszo verno lŭdsztvo vzsivalo, té Agnjec. ki sze je darŭvao celi i zshiv osztáne.“

Na té recsi ga Aegeas v temnimco dá zapreti, odkot bi ga lŭdsztvo odszlobodilo, ali on njemi je to ne dopŭszto, ár je ne scseo zgŭbiti prezselno korono mantr-nistva.

Pred szod posztávleni je na krizs obszojeni ár je krizsanoga Jezusa tak batrivno vŭpao glásziti.

Na moriscse pelan sztemi recsmi pozdrávi goriposz-távleno krizsno drevo, na sterom bo mreti mogeo: „Oh dober krizs, steri szí diko od kotrig Goszpodovih dobo, dugo zselen szkrblivo lŭblen, brez henjanja iszkan od nikda zselnoj dŭsi pripravlén: odvzemi me lŭdem, i daj me mojemi mestri, naj me potebi on dobi, ki me potebi odkŭpo.“

Dvá dni je viszo na krizsi i med tem nezgovornim mantránjem je ne mrmrao, nego lŭdsztvi predgao krizsa-noga Jezusa.

Vszo to zgodbo szo dŭhovniki onoga drzsanja, ki szo nazocsi bili, popiszali. Osztanki njegovi szo v Carigrad, potem v Amalphis preszeljeni. Gláva je pod papsztvom Pija drŭgoga v Rim prenesena vu cerkev szv. Petra. Té krátek zshivlenja popisz Jezusovoga ednoga apostola naj on szvojov miloscsov obogati, ka njemi na veszelje vnogi csteveci za njegovo csaszt gorécsi apostolje posztánejo.

(kj.)

Szmilenje.

Pdna plemenita zsenzka je zvedila eden den, ka szo njoj jedinoga szina morili i ka sze je morec vu njeni grád szkrio pregánjalcom.

Sztrahovita zsaloszt i dvojnoszt jo obide, neve, ka bi zdaj csinila. K Mariji bezsi, njo proszi za mocs i tanács, pa njoj na pamet pride szveto krizsno drevo i podnjim sztojecsza szaloszt na mati, stera z celoga szrca odpūszi morcom jedinoga Szina.

Tá tuzsna plemenita zsenzka sze tūdi po Marijinom zglédi ravna, odpūszi morci szinovinomi i njemi escse konja, peneze pa oblecs dá, naj more vuidti.

Na to sze njoj szkázse dūsa pokojnoga szina i njoj z veszéljom naznani, ka ga je Blázsena Devica Marija za valo njéne velike lūbezni do neprijátela z purgatoriuma resila, kde bi escse dugo mogeo goreti i zdaj vného ide. (P. Thomse. d. S. M. dol. Libr. 2, cop. 26.)

(kj.)

Cslovek.

November.

Od 70 leta do †.

Szprávlaj sze szprávlaj sztarec i sztarica zdaj zse nede dugo, ka bodes mogao idti; zse szizsze zadoszta mantrao na zemli; na tvoje meszlo novi odvetek scsé sztopiti. Miszlim ka to tūdi prestimas, ka de sze rezi tébe záto dale obracsao szvet, zakaj bi drūgim na poti bio? Pobolsati sze tak nescses, niscse sze nede za tébe szuzio gda zslico za dveri lūcsis.

Deca i rodbina szo szi zse tak med szebom szkrivomá razdelili vszo tvoje imánje.

Hja ali gda taksim cslovek od sziníti gucsi, te ga vcsaszi mraz zgrábi, ino szi zdiháva: Szamo escse edno leto mi darűj Bog moj! Ali zakaj szam sze tak obzuro na sztarce, ráj njé pomilűjem ino njihov sztális polehsam z kaksov tolázsbov.

Gda neszmlena szmrt naszkori zse tak prekvrezse nit tvojega zsvljenja, záto te ráj polehsam vu tvojoj zsalosztí. Ár sto zná, z menom sze tűdi lehko zgodi, ka obetezsam i te meni tűdi dobro szpádne, csi do moji domácsi z menom potrplivi. Záto zdaj obprvim z onimi lűdmi scséní gucsati, steri do sze mogli z tebom brigati vu tvojih telovnih nevolah.

K onim zrácsam moje recsi, pri sterih hrámbi jeszte kaksa sztarejsa persona. Ob prvím naj gucsi szv. pizsmo, stero eta právi: „*Pred szerimi vlaszmi sztani gori i postűj sztarca*“. Jeli szi zdrzsao vszigdár to zapoved? Jeli szi sztarcom vszikdár postenjé szkázao? Csi Bog kaj zapove, te sze ne sáli i csi je glih vu dugom vremení zagiedno tvoje grobiansztvo, záto sze je ne szpozábo z té tvoje neszmlenosztí. I znábiti zse je blűzi ono vremen, gda zadobis dosztójno kastigo; ali de te vu tvojoj deci kastigao, ali te kaksa nevola doszégne, ali pa hitro nedovedno preminés z toga szveta. Rávno na to szlednje gledocs scsém edno zgodovino pred tébe posztaviti. Zsivo je vu ednoj obsiní eden prilicsen mládi kmet; szamo edno zselo je on meo vu szvojem szrci, szamo edna miszel sze vrtela vu njegovoj glávi: da bi njegov tészt i punica kem hitrej mrlá. Gda szta zse obadvá sztaresiva bilá, szta sze pobrala z etoga szveta i z brűtíva domo pridocsi zet obimnovsi szvojo zseno njoj je eta pravo: Zdaj sze zácsam dobro csűtíli, ka szva szamá osztala“. — Za stiri dni pa sze na poli on tűdi mrtev táftégne i on je grátao szoszed na cintori onoga mrtveca, steroga szo pred nisternimi dnévi z njegovoga dvora odneszli. — Bodi szpameten, tebi de tűdi ednok dobro djalo, csi bodes vu sztarosztí postűvání.

Gda szi pa taksi nevolen sztarec vu betezsno posztelo lészse i zácsa kaslati te posila hűdí dűh na tébe vszefelé.

szküsáve, naj bi te drázsile. Ti szi pa vu csemeráh etak zgucsávas: zaka ne sztáne gori, ka bi delao, kak drügi posteni cslovek, nancs je ne tak na teskom szamo man-joszt ga vu poszteli drzsi, bár da bi zse ednok cvokno, znájde sze za njega na cintori escse zadoszta meszta. Tak te premárja hűdi dűh, ti szi pa csemére nad betezsnikon teres, gda njemi odebráno grobiansztvo vu glavo pokas. Toga betezsnika fiskális scsém jaz biti ino ga zagovorim pred tehom, ár ti nemas pravice. Povej mí szamo ti gro-bian: jeli je on sztarec z szvoje dobre vole na szébe vzeo on beteg. I csi njega kasel i tréslika pa protin vmárja, sto je to na njega poszlao? Ne li szam Goszpodni Bog? Proti Bogi tak mrgűjes, gda na beteg mrzis. Ali pazi ti na szébe. Bog je szmileni, ali tekáj i pravicsen. Poleg szvojo szmilenosztí sze njemi mili on betezsnik, koga je vu tvojo brambo polozso, naj bi ga ti polehsao vu nje-govih nevolnih dnévah. Vu szv. pizsmi ocsivesztno sztoji: *„Podnásajte zsmécsavo edendrűgoga i tak szpunite právdó Krisztusovo“*. Ali csi bodes sze ti nacsí oponásao ino vősz-kázses betezsniki, ka ti je on visesnji, csi bos ti z grobi-anszkim gucsom njegove tezsáve escse povéksávao: lehko mi verjes, ka ti to Bog gorizamerka i tvoja sztaroszt, szledjen beteg szmrt i escse szod tvoj zná prevecs zsa-loszten biti. Záto bojdi potrpliv i lűbezniv proti betezsniki i csi drügi ne, Bog ti tvoje trűde plácsa.

I ka bi pravo tebi zdaj zse ti sztári gresnik, nevem vu kom szi szfálo, ka te boli, kak dugo de to escse trpelo, ali to edno je grűsno ka ne prevecs dugo. Csi ti k gosz-podszkomi sztálisi szlisis, te do tvoji domácsí pred tehom szkrivali beteg, naj bi sze tak na lehkoma pobrao z etoga szveta. Trostali bodejo te z etaksimi recsmi: „Ka bi bio tak nevaren tvoj beteg, szamo jemli notri práh pa vrásztvo, zse sze ozdrávís“. — Neszmes kaj doszta dati na té prá-zen gucs. sztári szi zse, vűra tvojega zsvilenja zse nasz-gori doli sztecsé. Ne miszli szi zdaj na to, ka bos delao kda sze ozdrávís, nego ráj v réd szpravi tvoja dela, ka bi vu miri lehko ednok szvojo glavo na pocsinek nagno. Doszta bi ti eti lehko napredao, ali bojim sze, ka de sze tebi vnozsalo cstenjé, záto szamo tak po priliki nisterna dela pred tébe posztávím.

Kak sztojis pri tvojoj vrednoszti? Premiszli, jeli szí vsze z postenjom vküpszpravo? jeli szí sze ne po kaksoj szlepariji z lüćkim blágom obogato? Vu réd szpravi to delo, ár bodes po szmríi osztro pregledjeni za volo lüćkoga blága. I csi szamo od ednoga filera ne bodes znao odked je priseo, te ti vzemejo ne vrednoscsó, stero szí tak na zemli povrgao, nego düso, stero kak porovno i zgrablivo z nebész vözapréjo. Csi szí sze vu zsvílenji ne poszkrho, ká bi povrno lüćko blágo, po szmríi de ti to zse prekeszno; z groba nebos mogao prosziti tvoje herbase, ki do szí delili tvojo vrednoszt, ka bi lüćko blágo povrnoli. Eden cslovek je na szmrítoij poszteli jocsécs proszo okolsztojécse, naj bi od njega vesinjeni kvár zado-mesztíli. Oni szo njemi to obečsali, ali njegovo szlednjo zselo ne szpunili. I gda je njé dühovnik opominao, kelko more trpeti düsa toga pokojnoga, csi ono, ka szo obečsali, ne szpunijo, te szo odgovorili: „Zdaj je zse tak prek szodbe szpadno, tak de vsze edno, kájsté bodemo csinili.“ I kvár szo ne nadomesztíli. Záto szpravi vu réd taksa dela, naj za njé ednok düsa nebi mogla na veke trpeti.

Csi te je Bog z bogásztvom blagoszlovo, te sze vu testamálisi ne szporábi z toga, ka bi kaj na kaksí dober cil odlocso. Lehko ti pa tvoj nebeszki Ocsa to za dobro gorivzeme i nede vsze toje pregrehske pri szodbi tak szígurno vágao. Ve je szpíszano: *„Szmlenoszt je mocsnesa od szodbe.“* — Vidis kak szíromaska je církev, pa nega nkoga, ki bi na njo kaj troso. Tak szkopi bi bio, ka na polepsanje hizse bozse nika nebi voscsó, Ali csini, ka znás, to je tvoje delo, szamo pazi, naj szí nebi szk-váro düso.

Ne li szen vecskrát ne pride na tvoje ocsi i nocsi sze ti duge vidíjo? Ne je rezi vszega zroka to Bog tak notri ftálao, ka bi sztaresi tüdjé menje zpáli. To sesé najmre, ka prlé, kak bi szkonečsali szvoje zsvílenje, bi meli csasz za premíslávanje. Csi sze tak vu tíhíh nocsáh cslovek gnezdi na poszteli i od szveta nika ne vidi, nika ne csüje, te njemi na pamet szpádne, kak bode te, gda sze njegova düsa odszeli z etoga szveta. Vnogo taksega kaj szpádne te cslovcki na pamet, na koj szí vu dnévi med lüćmi ne zmíszli. I csi je z szrcá escse szplóh ne

vesznola práva vera, te sze ona vu toj tihoti pomladi : pride sztráh, pozsalúvanje, molba i cslovek szí premisláva, kak bi sze mogeo z Bogom escse pred szmrtjov zglihati. Ovo záto ti Bog ne púszti sznah na ocsi, naj bi szí lahko premiszlo, ka csáka na tébe po szmrti, ino bi sze pripravo, k szodbi, naj na veke nebi priso na szkvarjenje.

Ja, ja k Bogi ti obsztarjeno, betezsasztó sztvorjenje, vküppoberi szvojo szlednjo mocs, naj bi sze escse vu vremení od greha odtrgno ino z pozsalúvanjom k Bogi obrno.

Nevem kak szo pretekli dnévi tvojega zsvilenja ; ali miszlim ka más telko pámeti, ka szebi prekeszno nebos dao zvati dühovnika, komi bi odkrio vsze szvoje düsevne rane ; z kém bi szí pogucsávao, kak szí delao szpáko, kak drüge na greh nagibao i od vnoghi drügihi grehov, steri kak edna velka pecsina zapérajó pred tehom nebésza ; vsze boleznosztí, szmrtne moke i mrzeo znoj na cseli bodes mogao tecsász podnászati, dokecs de sze Bogi vidlo ; znábiti bodes sze vu dugom betegi kvaszo, naj bi vszem szoszedóm i priátelóm példo kázao, na koj pride cslovek na szlednje.

Celo sztrahovitna bode ona vüra, gda cslovek zse csüti, kak sze k njemi priblizsáva szmrt, kak mrzeo gracsüje, kak ga vmárja ona miszeo, da bi on bio te najvéksi gresnik, da zse za njega nebi vecs bilo odszlobodjenja. Z edne sztarinszke predge na to gledocs eta pred tébe posztávim ; vu toj predgi szam eta csteo.

Bila je edna deklicska, escse zdaj zsvé. Tá deklina je vu szneh vredna bila Bogá, Blázseno Devico Marijo ino Szvéce viditi. Kak bi sze zaglédala vu to videnje i csütila, kak velka dalecsina locsi njo od Bogá. Bl. D. Marije i od Szvécov, te je njo velka bolezen szlisznola, stera je njo od szega mao vszigdár vmárjala. Ár morete znati, ka ta najvéksa moka, stero do mogle düse vu pékli trpeti, de ona, da znájo, ka Boga na veke ne bodo vidile. Gda je tak deklicska vidila, kak dalecs szpádne ona od Boga, te sze je z najvéksov poniznosztjov obrnola k Materi bozsoj ino k Szvécom, naj bi njoj oni szpravili bozso miloscso. Ali to je vidla, ka szo szvéci vszi tak bili vu bozse

videnje zalejáni, da szo njéne prosnje nancs ne csüli. Po tom sze je k Krisztusovim britkim mokam obrnola. Ali za odgovor je to dobila, zakaj sze moli zdaj k onomi, steromi je nigdár nikse postenje ne szkázala. Gda je ona vidla, ka niti Bl. D. Marija, niti Szveci, niti Krisztusove moke njoj nika ne pomágajo, te sze k Bogi obrné z szvojimi prošnjámi govorécsa : Oh vecsni bozse, gda mi niscse nescse na pomocs priti, záto zgledni sze ti na méne, tvoje sztvorjenje. Zato Ocsa nebeszki pred tvojov volov sze ponizim ; csi bi to bila tvoja vola, ka bi sze mogla vu peklénszkih mokah na veke mantrati, escse to dovolim vu tvoj szklep. Gda sze je deklina tak szplóh na bozso volo nihála, te je vcsaszi velko veszeljé najsla vu Bogi.

Naj bi mené nebi krivo zarazmo, záto szi zapomli nászledűvajocsa. Vu toj prikázni sze tak vidi, da bi pomocs Bl. D. Marie i vszeh szvécov nika nebi valála, ali to sze szamo tak vidi, ino tak sze more razmeti, ka csi sze cslovek ne podá szlóh na bozso volo, te ujemi nedo pomágali niksi szvéci, kakste de njé na pomocs zazavao. Ár sze je Ocsi nebeszkomi vu Krisztusovom trplenji rávno to dopadnola, ka sze je vu vszem vola bozsa szpunjávala. Szvéci szo sze tūdi vu vszem szvojem zsvilenji na bozso volo niháli. Csi tak vu Krisztosovom trplenji i Szvécov vrednoszti tal scsés zadobiti, te sze mores po njihovoj példi ti tūdi szplóh na bozso volo zavűpati.

Záto csi pride sztrasna vőra tvoje szmrti, te sze ne vűpaj vu szebi, kakste pobožno szi zsivo, nego iscsi pomocs pri szv. Krizsi, proszi za odpűscenje kak deszni razbojnik i moli sze govorécsi : „Goszpodne ne szam vreden drűgo, ka bi me razmozso, kak zobsztonszkoga csrvá ; ali itak zgledni sze na méne, jaz szem cslovek, za steroga je Jezus, Szin tvoj, szvojo krv prelejao, nevzemi mi zvelicsanje, i vcsini z menom poleg tvojega szmilenja. Odhájam kamasté : vu nebésza, vu purgatorium vu pekel, gde mo na diko tvojega szv. iména najbole lehko szlűzso.“ Tak szi premislávaj ; Bog ti pa naj dá szrecsno preszeljenje, pokoj vekivecsni i szvetloszt vecsna naj ti szveti na veke.

• Z nemskoga : *Szelec Ivan.*

Po klantivanji.

Ste malo szva okoli poglednoka po parki, to je za szpre-
hajanje obdelanom lepom ogradi. Vudné vszaki delo
ma, te najbole sztari lüdjé pa deca goripoiscesejo to meszto,
ovi ka szí pocsinejo, tej pa ka sze razvedrijo. Dobro sze
csüti cslovek v taksem ogradi naszred varasa. Vszepovszed
szo fticsi lübleno szpevali, po potah szkakali. Vidi sze,
ka tej lüdjé nepreganjajo fticsov, jaj bi bilo tisztomi, steri
bi je bantüval. Pa deci nili nepride na pamet fticse lo-
viti, v nisterih mesztah pa solarje bi vszikdar gnezde var-
devali, pa zsalosztno, ka sztarisje vcsaszi tüdi nemajo
vecs pameti i to szirovoszt szvojoj deci dopüszlijo.

Ravno eden lepi csaren kosz je prek na poli szkakal.
Na glasz szam sze zaszmehal.

— Ka sze szmehete? me pita prijatel.

— Na pamet mi je prislo — szam pravo — ka szo
ovo leto iz edne szlovenszke veszi marmorni oltar dali v
Gradci delati, pa szo sz plebánosom nisteri moski tüdi sli
v Gradec poglednot varas pa oltar. Kda szo opravili, szo
plebanos naprej odisli po niksem poszli, kaplan pa szo
odzaja sli sz temi moskami. Ali komaj szo je mogli naprej
szpraviti, szploh szo zaosztali, nikak bi ne kre kraja sli,
nego naszredi ceszte, kde kola hodijo, pri veksih zidinah
szo posztanoli pa je sz ocsmi merili od sztrehe do fun-
damenta. Dva szta sze tak zagledala, ovi szo pa dalecs
naprej odisli. V pamet vzmela, ka szta zaosztala, szklü-
csita prszte pa takse fücskanje za njimi vcsinita, ka szo
nemci zacsnoli od sztraha vküp bezsati. Policaj pa njidva
je sz belimi ocsmi gledal, szreca, ka szta henjala sz tov
neszmilenov frlűskov, ovacsi bi njidva nahitroma v klado
odegno. Ravno szo v varaski park prisli, pa szo je kaplan
opominali, ka to nej tak, kak kda doma z tretjega pola
pasztere sz fücskanjom domo telegraferajo, kda sze pribli-
zsava csasz za dojiti. Pá je eden zaosztó, ka szo ga ne
v pamet vzeli, iscsejo ga, pa te vidijo, ka ov za ednim
csarnim fticsom sü.a, na ednok pa zacсне bezsati za njim,
szamo ka je naszrecso ftics na edno drevo vuiso. To
dobro, ka je tam blüzi policaj ne sztao. Kda je te fticsar

ove doisel, pritajo ga kaplan, zakaj je toga flicsa plodo. Ja, prej, scsel szam ga zgrabti pa mojemi Polteki domo neszti.

Tak milűjejo nasi lűdje flicse, ne csűdo, ka zvűn kovranov pobegnejo sz nasega kraja.

To prigodbo szam pripovedaval mojemi potnomi prijateli, njemi szam ovado se vűsz, stera sze sz taksimi moskami hvali, ali proszo szam ga, naj tam v szvojoj domovini, na Erdelszkom to ne pravi dale, ovacsi je v novine vdarijo.

Pri tom zgucsavanji szva ravno na kolodvor prisla: kda szva pocsakala krainszko zseleznico, stera v Klagenfurt (po szlovenszkom Celovec; tű sze stampajo lűblene „Mohorszke knige“) ide. Zse je naprezsena bila, na pot szmo sze vzeli.

Zseleznica po lepoj poti ide, okrajina je kraszna, na deszni krah sze vidi lepo bregovje *Possruck*, na levo roko *Bach*, vszepovszed imenitne gorice, ni eden mali falacsek zemle neni hajo proszto, vsze ogradijo, obszadijo.

Sz ednim dűhovnikom szva vkűp potűvala. Prikazali szmo sze eden ovomi: eden jezuit szo bili, v Klagenfurti v sztolnoj cerkvi predgar. V gucs szmo sze vzeli.

(Dale.)

Drobizs. — Glászi.

Odavajo klostre po Francuszkom, z sterih szo nüne pa redovnike pregnali. Eden, ki je v Nizzi hodo, nam popise, kak szo dam odavali eden kloster salezianuski bratov, kde szo ti bratje dozdej 100 szírot hranili iz almostva dobrih lüdih ino je na hasznovíte mestrije vcsili. Etak pise te potnik: „Zaisztino genlivo je bilo gledali, kda szo dvoriscsa, folásje, trnacje i predkleti z sztolicami, sztolcami, posztelami, z belim oblacsilom, omarami ino kühinjszkov skerjov puui bili pa je vu toj zmeslavi szto szírot med szvojimi dozdasnjimi dobrimi vuचितelami z bijecsim szrcóm csakalo, jeli njim po licitacjii osztane telko poszteline, kama szí zjokane ocsi na pocsitek nagnejo, pa skér, z sterov szí krüh zaszlüzsiyo. Vnógim odrasztsemin z varosa szo szkuze pobile ocsi pa vnogi szo sze proti posztavlali oblaszti szvetszkoj za te szírote. Szakrisztia, knigarnica, beli oblecs, solszke sztolice, kühinjszka poszoda — vsze-vsze sze je zodalo, szamo zato, ar je katolicsanszkih dühovnikov bilo. Szlednjo nedelo je zse v cerkvi tüdi szamo velki oltár bio escse, ovo drügo je zse vsze odano bilo — na znamenje je, kak delects cslovecsa pamet zablodi i kak neszmleno gráta szrce, csi sze z Boga zpozabi. (bi.)

Na Francuszkom szo odali imanje Karthusianszkih baratov. Prle szo od 10 million gucsali, ka je vredno to imanje, naj szamo lüdsztvo ne muvi, ka njegove dobre dühovne pasztore prezsenejo zdaj szo pa dobili 500 jezer za vsze vküper, to je pa dvajszetikrat menje pa to de slo vu drzsavno kaszo, lüdsztvo szí pa zdaj naj devle szamo peneze vküper, ka de szí dühovnika drzsalo csi szv. meso pa szvesztva scse meti. Jeli ka lepo to tüdi?

Na nemskom je vszevküper 29 püspekij, med sterimi je tüdi edna missionszka za szeverne tale, kde szo z vek-

sega luteranje pa kalavinje. Tam naime dūhovnicje szploh idejo od meszta do meszta glaszit evangelium pa delit szakramente.

Pūspekov je 28-ti, 29-to eden drūgi pūspek majo, to missionszko naime z szvojov vkūper. Dekanij je vsze vkūper 780, far okoli 16 jezero, szvetszkih dūhovnikov okoli 19—20 jezero, redovnikov okoli 1200, ar je vu vnoгих teh drzsanzah kalaviszka i luteranszka vlada escse ne dopūsztila sztanūvanje redovnikom. Nūn je escse menje, szamo tū pa tam nisterna bolnisnica njim je odpreta pri betezsnikaj, sterim zse za placso niscse nescse dvoriti. Vernih je vsze vkūper okoli 17—18 million, eden tretji tao celoga caszarsztva, nego teh szo doszta vecs vredni, kak nasi vnoги, steri szu po kresmaj vszikdar od vere pa popa gucsijo, na polaj cerkvene peszmi szpevlejo, pa kda szo pijani tūdi, nego dūso bi odali kda stees za kupico vina vszakomi prisleki. Od nemskih katolicsancov bi sze mi vnoго meli vesiti!

Na Svicarszkom je pet pūspekij i seszt pūspekov, ar basel-laganovszko dva pūspeka ravnata vszaki szvoj tao. Dekanij je 70, far je 106, szvetszkih dūhovnikov 2050, redovnikov 525, nūn tūdi ne doszta — po spitalaj z veksega, vōrnih pa vsze vkūper 1 milliona i 20 jezer, ovi drūgi szo kalavinje z veksega.

Vu Luxenburgij, tom malom drzsanje je eden pūspek, 341 fār, 441 szvesztkih dūhovnikov 60 redovnikov, nisterne nūne i 170 jezero vernih. Doszta vecs nancs nema lūčih.

Bolnisnice, kakse szo na francuszkom od tisztoga mao, ka szo z klosztrov nūne odpravili ino szo betezsnikom za placso dvorbenice najali nam popiso edne novine v eto formo: „Vu edno dvorisesc szmo sztopili, kde je eno deszet zsenzsk hodilo szem-tam. Zamazano, raztrgano obleko szo mele z masztnimi, lūknjasztimi sōrcami, steri szo nikda bele mogli biti. Na kosavih glavaj szo nikse kape mele. Groza me je

obisla, kda szam szi zmiszlo, ka te zsenzke betezsnikom rane vezsejo i jeszti davlejo. Sztene, folasje zamazani, vsze puno praha. Vu hizsaj, kde szo betezsniče lezsali, ne kepa, ne krizsa, ne edne rozsice nindri, ka bi betezsniki dobro djalo; posztele vu nerednoszti, zdūha pa taksa, ka zdrav cslovek ne mogeo presztati. — Pitao szam doktora kak je to mogocse, on je szamo z ramami migno, pa je djao: Mi doktorje szmo za doszta gucsali za nūne, niscse nasz je ne poszlūhno, ar szo mozsovjē etih z-enszk tūdi na te szlūzs racsunali. Za teh volo pa betezsnič vu szmetaj merje, steri nema penez, ka bi je z njimi poszebnō krino. Mi szi nemoremo pomagati. — To je mali kep tam odnet, kde je krsztsanszka vernosz iz szre vgasznola.

(bi.)

Vecskrát sze je zse pripetilo na nasem szlovenszkom tūdi, ka je kaksa tak zvana szveta zsenzka tū i tam zacsnola glasziti, ka je bl. D. Marijo vidla pa ka sze kaj drūgoga csūdnoaga z njov zgodilo. Lūdsztvo pa z lehka vervajocse je hodilo takse pohajat, njene tanacse i prokūvanja poszlūhsat i navadno po nedelaj i szvétkaj, kda bi mogli pri szvetoj mesi biti. — Pa to je znamenje, ka je to celo delo ne od Boga, ar Bog proti zapovedi, stere je po szv. matericerkvi dao, nikaj ne more delati zato, ka bi z tem szam proti szebi zapovedavao, ka je ne mogocse. Takse persone, stere haj taksega glaszijo, szo navadno betezsne, zato ne lūdi k njoj, nego doktora pa dūhovnika, csi pa szo ne betezsne, te pa zsandára, ar szo vkanjlivci, steri szv. veri szramoto szpravlajo, lūdsztvo pa norijo i z tem szebi lehki krūh naidejo.

(bi.)

Dekle, stere po szlūzsbaj hodijo, naj ne idejo prle z doma, dokecs ne imajo zagvūsnoga i poznanoga meszta. Po drūgih nepoznanih lūdeh za peneze sze pogoditi ino sze vu nepoznano meszto odpelati brezi ocse, ali matere je telko, kak vu pokvarjenosz pridti. Csi stera scsé vu velki varas idti szlūzsbo iszkat, naj szvojega dūhovnoga pasztera pita i oproszi, ki znajo odpiszati drūzstvam szv. Elisabete, stera drūzstva njoj te poszkrbijo meszto pa takse, kde sze za dūso tūdi zna szkrbeti, ne szamo za

szlűzs. Jezero i jezero sze jih vszako leto pogrozi vu pokrvarjenoszt, ár je niscse ne vpoti na to ino zato, ka vu nepoznanom meszti zapelivcom pride vroke. — Komi pa ne szila, naj doma osztane. Ve je sztara pravica, ka je vszikdar bosi doma csaren krűh, kak na tűhinszkom beli. Pa indri je szvet tűdi ne pun męda. (bi.)

— —

Od krsztsanszkih deticsov drűzstev szmo csteli vu preminocsem sznopicsi. Taksih drűzstev je vise jezero dveszto na celom nemskom. Vszi deticsje katolicsanszki szo tam notri zpiszani — krsztsanszkih mladęncov drűzstva szo pa pá po vesznicaj, kde sze kmetszki mladenci zdrűzsijo, pa szı bizso gorivzemejo pod veditelsztvom plebanusa, ki sze njim szkrbijo za dobre novine i drűge knige, stere estejo tam po nedelaj odvecsara i po zimszkih vecseraj na meszto bozsnih okoli hodov. Pa zato je tiszti narod tak mocsen ino premocsen, ar ne bezsi za veszelicami szamo, nege sze vcsi, ka kaj zna ino z szvojov preobrazsenosztjov drűgim naprej vuide. (bi.)

— —

Seszto velko katolicsanszko szpraviscse szmo meli v szeptembri meszeci v Budapesti. Szpraviscse sze je zacsnoło z proceszıjov oltarszkoga drűzstva, pri steroj proceszıji je oszemdeszét jezero lűdih bilo nazocsi: Vucseni, nevucseni, bogatci, szıromacje, velikasje i proszto lűdsztvo navkűper vu vecsernom mraki z gorecsimi szvecsami vu roki vdilje po vulicaj Budapesta, glavnoga i sztolnoga meszta nase domovine — to je mogło szreca podigavati. Po tom pa tri dni zandrűgin szpraviscse za szpraviscsom, vu sterih szo szı tao vzeli pűspecje, minisztra dva: Apponyi pa grof Zichy Aladár, lűdsztva sztranke poszlanicje i do 10 jezero drűgih, z veksega tala vucseni lűdje od toga szı pogucsavajocsi, kak sze moremo vszi drzsati, csi scsemo, ka de nasa katolicsanszka vera vu denesnji tezskeh csaszaj tűdi naprej szvetila med vszemi narodami ino poszebno med nami. Ne meszta eti za vsze ete govore, nego eduo je konec bio vszega: Vkűp moremo drzsati vu vszem, zlozsni biti moremo, roko vu roko podati eden drűgomi, csi li vesaszi kaj kosta, pa te, kelko nasz je, csi

do vsze moci zemelszke proti nam, nasz potreli ne bodo mogle. Katolicsanci, zapiste szí to vu szrca: Vküp drzsati i vszikdar poleg vere zsveti, ne szamo doma, nego pred celim szvetom tüdi! (bi.)

Z Londona pisejo, ka je vu viganteiszkoj rüdi ogen vövdaro pa je 27—28 delavcov vcsaszi vmrlo 110 je pa zemla zakopala pa szo escse ne vözkopani, zato nevejo, jeli szo zsvi, eli mrtvi — escse prej szreca, ka sze je to v nedelo zgodilo, kda szamo 270 lüdi tam delalo, ar jih je delavne dni vise jezero notri pa bi neszreca te veksa bila — jesz pa tak miszlim, ka je ravno to neszreca, ka je vnedelo bilo telko lüdi tam, ár sze delaven dev to znam nancs nebi zgodilo — ka miszlite? (bi.)

Odali szo na francuszkom cerkvena imanja pa klostre. Pred dvema letoma szo tak gucsali, ka naj sze to vsze oda, te do vszi bogati, ár najmenje jezero million dobijo za vsze; Po pravici szo zdaj dvákrát menje dobili, naime: Szlopétdvajszi million rajnskov, to pa csiszrazdeli med sztooszemdeszet jezero dühovnikami i nünamí, pride na vszako persono 700 rajnskih vrednoscse. — To je bilo bogasztvo, stero je dühovni sztán tam meo pa od sterega szo lüdjé prle takse csüde gucsali. Pa toga tüdi nindri nega vsze, ar szo licitacije vecs kostale tak, ka ország zdaj escse 3 million rajnskov more z orszácske kasze gori plac sati na sztroske. Zdaj pa nisteri glavacsje drüzstvo redijo med njimi, po sterom drüzstvi lüdi vöratajo z obsinsztva szv. materecerkvi. Molino za te neszrecsen narod, za szebe pa proszimo tüdi od Boga milosceso sztálnoszti vu veri. (bi.)

Pekinszki püspek, Jarlin, szo v Rimi hodili pri szv. ocsi papi z kitajszkoga ino szo njim racsun dali od kitajszki missionov. Tak szo pravili, ka krv onih 6000 krsztšenikov, stero szo kitajci 1900-ga leta vu preganjanji vmorili, dober szád rodi. Szamo vu njihovoj püspekiji sze je od 1905-ga leta 1-ga juliusa do letosnjega 1-ga juliusa sesztnajszet jezero odrasztšeni poganov dalo okrsztiti pa

sze vüpajo, ka do do konca leta celo milliono vrelih krsztšenikov meli. — Tak Bog da szíromaskin pogaiom milosztse, stere nevredni krsztšenicje eti med nami porabiti nescsejo.

(bi.)

Pred szv. Ocsom, rimszkim papom je bio eden nemski novinar, ki jih je pitao, kelko oni sztroskov majo vszako leto za te vnoge lüdi i kancallarije pa missione, stere oni szami morejo gordrzsati. Tri million rajnskov, szo odgovorili szv. ocsa. Od tisztoga mao, ka je taljánszka vlada njihova imanja vzela, pa szamo poldrúgo inilliono rednoga dohodka majo — ovo drúgo polovico morejo od katolicsanszkoga lüdsztva na pomocs prosziti. Vu nasih cerkvaj sze tüdi pobira vszako leto za szv. ocsa, pa zakaj ne bi dali radi, ve znamo, ka szo nam dacse za szvelszke vlade doszta vekse, pa je moremo dati — szv. ocsa szí znam od nasz tüdi zaszlüzsijo ti par krajcarov milodara, stere nanes ne nücajo za szvojo persono, nego na napredjenje cele szv. materecerkve.

(bi.)

Dári na szebescesanszko cerkev.

Domácsa fara.

Z Pecsarovec :

		Broder Augusztinojca	1 —
		Broder Otilia	— 60
Panker János	— 80	Broder Treza	— 80
Fujsz János	— 20	Broder Maria	— 10
Zelko Stevan	1 —	Broder Roza	— 10
Horvát Ána	— 20	Broder Ferenc	— 10
Serüga Jozsef	— 40	Janzsa Lena	— 20
Szever Ána	— 40	Küplen János	2 —
Horvát János	2 —	Zelko Eva	1 —
Serüga Jozsef	— 60	Palatin Mihál	1 —
Horvát Matjas	2 —	Zelko Mihál	6 —
Jerjék János	2 —	Celec Ivan	1 —
Szever Mihál	— 40	Gomboc Ána	1 —
Kutosa Ferenc	2 —	Niederer Ferenc	1 —
Szever Maria	1 40	Serüga Jozsef	1 —
Kreft Antonca	— 50	Szupi Ivan	3 —
Serüga Jozsef	2 —	Szever Szidonia	2 —
Csizmarics Treza	1 —	Serüga Ivan	1 —
Panker János (ml.)	2 —	Panker János	3 —
Janzsa Lena	— 20	Celec Zsuzsa	1 —
Gomboc Imri	1 —	Celec Károl	1 —
Szever Mihál	1 —	Celec Mária	1 —
Panker Ivan	2 —	Horvát Mihál	6 —
Janzsa Roza	1 —	Zsöks Julia	1 20
* Pankar Otilia	1 —	Serüga Kata	2 —
Panker Károl	1 —	Bertalanics Roza	1 —
Fickó Ferenc	5 —	Vadarec Ferenc	1 —
Serüga Jozsef	1 —	Serüga Ivan	5 —
Szever Ána, Lena, Maria	1 —	Santavec Matjas	2 —
Jerjék Maria	2 —	Santavec Ferenc	1 —
Jerjék Kata	2 —	Zelko Stevan	1 —
Szupi Mihál	6 —	Celec János	3 —
Santavec János	2 —	Vogrincics János	2 —
Serüga Jozsef	1 —	Klekl Jozsef	36 —
Serüga Ferenc	1 —	Stevanec Treza	1 —
* Serüga Mihálojca	1 —	Klekl Bára	10 —
Broder Augustin	1 —	Csurics Ána	2 —
Broder Jozsef	1 —	Zsizsek Martin	1 —

Serüga Franciska	1 —	Zsóks Anton	4 —
Csizmarics Jozsef	2 —	Szupi Marija	1 —
Zelko Ivan	2 —	Janzsá Treza	1 20
Vogrincsics Sandor	— 40	Horvát Matjas	1 —
Horvát Ivan	— 40	Szupi Julija	1 —
Horvát Eva	— 40	Szapács Julija	1 —
Horvát Stevan	— 40	Horvát Stevek	— 30
Horvát Franc	— 40	Horvát Trezika	— 30
Horvát Ána	— 40	Horvát Poldek	— 30
Fujsz Treza	1 —	Horvát Petrek	— 30
Jerjék János	3 —	Serüga Jozsef	2 —
Geder Treza	— 50	Serüga Kata	2 —
Fujsz János	3 —	Serüga Stevan	1 —
Zelko Jozsef	4 —	Serüga Károl	1 —
Santavec Ferenc	1 —	Serüga Treza	— 60
Zelko Stevan	2 —	Serüga Lujza	— 60
Grah Ferenc	1 40	Serüga Ivan	— 20
Horvát János	2 —	Serüga Ludovek	— 20
Horvát Marija	2 —	Serüga Franc	— 20
Horvát Sandor	1 —	Serüga Kata	— 20
Horvát Jozsef	1 —	Serüga Jozsef	2 60
Bagár Ferenc	2 —	Ritoper Kata	2 —
Fujsz Stevan	1 —	Serüga Marija	1 —
Jerjék Roza	1 —	Serüga Jozsef	1 —
Fujsz Vilmos	1 —	Serüga Anton	1 —
Fujsz Cecilija	1 —	Serüga Stevan	2 60
Fujsz Treza	1 —	Palatin Sandor	1 —
Santavec Mihál	2 —	Gombóc Ivan	1 —
Santavec Jozsef	1 —	Kutosa Marija	1 —
Bartanics Treza	1 —	Gombóc Otilija	1 —
Panker János	3 —		

Vküp : 230 10

Lübleni darovniki i nabiralci! Jezusovo Szrcé vam naj dá za milodáre i trüd na tom szveti miloseso, na ovom pa diko nebeszko.

Klekl Jozsef
plebanos.

Ki szo z narocsninov zaosztali, naj jo kim hitrej, notri posljo. Dve koroni edno leto sze zdaj zse vszaki szpravo.

Rednik.